

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Evropska monetarna unija". Rad ima 25 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

UVOD

“Države članice Evropske zajednice teže da obezbede skladni razvoj smanjenjem

razlika koje postoje u stepenu razvijenosti određenih regiona i zaostalosti manje privilegovanih regiona”

(Preambula Rimskog ugovora, 1958.)

Stvaranje jedinstvene valute bio je dug proces od istorijskog značaja. Pre manje od jednog veka, Evropu su karakterisali politički nemiri i ekonomsko rasulo. Motivi za početak integracije su brojni. Postojala je želja stvaranja demokratski uređene Evrope kao alternative odbačenoj nacionalističkoj vladavini. Takva Evropa je trebala da postane zajednica mira i mesto koje pruža ekonomsku sigurnost svojim državljanima. Potpisivanjem Rimskog i Pariskog ugovora evropski lideri započeli su izgradnju ujedinjene Evrope. Od tada, Evropa je postigla mnogo. Sigurno, jedno od najznačajnijih dostignuća bilo je uspostavljanje zajedničkog tržišta, sa slobodnim protokom robe, kapitala i ljudi. Nakon toga, ne manje važna, stvorena je Evropska monetarna unija sa 11 članica na početku, a već sada sa 16.

Generalno, zemlja ne postaje član evrozone odmah nakon pristupanja Evropskoj uniji. Umesto toga, zemlja postaje članica koja podleže pravilu privremenog odstupanja. Ovakve zemlje imaju niz obaveza. One moraju da sprovedu zajedničku politiku deviznog kursa (uključivanje u Mehanizam održavanja utvrđenih deviznih kurseva – ERM2), a da sopstvenu ekonomsku politiku posmatraju kao zajedničku brigu. Međutim, samo koordinisanje politika nije dovoljno. Da bi ušle u Evropsku monetarnu uniju, zemlje moraju da ispune niz kriterijuma pravne i ekonomske konvergencije. Kriterijumi pravne konvergencije obavezuju zemlje koje apliciraju za prijem u evrozonu da stvore odgovarajuće pravne osnove za učestvovanje u monetarnoj uniji, od kojih je najvažnija nezavisnost centralne banke. Za razliku od njih, kriterijumi ekonomske konvergencije obavezuju zemlje koje žele da uđu EMU da stvore ekonomske uslove koji omogućavaju održavanje stabilnosti cena i obezbeđuju usklađenost na nivou evrozone.

Ovaj rad analizira stvaranje Evropske monetarne unije, kriterijume konvergencije, način na koji su oni uvrđeni i kako se, odnosno, koliko ih zemlje poštuju nakon pristupanja evrozoni, ulogu Evropske centralne banke u kreiranju monetarne politike EU, kao i prednosti i nedostatke EMU.

1. STVARANJE EVROPSKE MONETARNE UNIJE

Sigurno jedan od najkomplikovanijih koraka u evropskim integracijama bio je stvaranje Evropske monetarne unije (EMU). Ono je prvi put spomenuto u Marjolin memorandumu Evropske komisije iz 1969. godine. Međutim, problem koji je tada postojao, odnosio se na već uspostavljen sistem međusobno fiksiranih kurseva. Tek kada je bilo jasno da bretonvudski sistem više ne funkcioniše, mogla se započeti monetarna integracija.

ERM i Delorov izveštaj

Ideja o monetarnoj uniji zvanično oživljava na samitu u Hagu 1969. godine. Na inicijativu samita napravljen je Vernerov izveštaj, 1970. godine. Izveštaj je predlagao uvođenje fiksnih deviznih kurseva

valuta EU sa uskim prostorom za fluktuacije. Zemlje članice EEZ6 su marta 1971. godine otpočele proces stvaranja monetarne unije. Utvrđena je zona međusobne fluktuacije šest valuta od +/- 2,25% (ukupno 4,5%) . Centralne banke su morale da intervenišu korišćenjem deviznih rezervi tako da valuta u svakom slučaju ostane u dozvoljenom okviru, a što bliže kursu na središtu dopuštenog intervala. Međutim, takav sistem nije dobro funkcionisao. Osnovan je i Evropski monetarni fond (European Monetary Cooperation Fund) koji je trebao da održava sistem fluktuacija. Javljali su se brojni problemi. Valute koje su tek izašle iz sistema Breton-Vudsa teško su se zadržavale u okviru dozvoljene fluktuacije, a inflacija je rasla u razvijenim zemljama. Stoga je, 13. marta 1979. godine, na osnovu odluke Saveta ministara uveden Evropski monetarni sistem (EMS) koji je trebao da uvede ograničenja za međusobne fluktuacije valuta zemalja članica EU pod nazivom ERM (Exchange Rate Mechanism). To je sistem fiksnih deviznih kurseva koji bi se povremeno prilagođavali tržišnim kretanjima . Istovremeno je uveden eki (eng. ECU, European Currency Unit) – monetarna jedinica koja je predstavljala različite fiksirane količine svake od valuta u EMS. Baš kada je delovalo da EMS savršeno funkcioniše, nekoliko valuta je ispalo iz sistema zbog prekoračenja dozvoljenog nivoa fluktuacija. Iz EMS-a su ispali funta, lira, peseta i escudos.

...

-----OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com